

Senator z województwa warszawskiego

Kandydat
Komisji Krajowej
NSZZ «Solidarność»

Senator I i II kadencji Senatu RP

Zbigniew Romaszewski

urodził się w 1940 roku w Warszawie. Po upadku powstania warszawskiego został wywieziony do obozu w Turynii. Ojciec został zamordowany w 1944 w obozie koncentracyjnym.

Studia na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego ukończył w 1964. W październiku 1980 obronił doktorat w Instytucie Fizyki PAN, gdzie pracował od ukończenia studiów do represyjnego zwolnienia w 1983.

Po wyjściu z więzienia pracował w Instytucie Fizyki Uniwersytetu Jagiellońskiego jako redaktor «Acta Physica Polonica».

W 1976 uczestniczył w akcji pomocy robotnikom Radomia. Od 1977 był członkiem KSS «KOR», prowadził wraz z żoną biuro interwencyjne niosące ofiarom bezprawia pomoc prawną i materialną. Na przełomie lat 1979/1980 organizował Komisję Helsińską – nadzorującą wprowadzanie w życie postanowień KBWE – która pod jego redakcją opublikowała Raport Madrycki, omawiający stan przestrzegania praw człowieka w PRL. Kierował Komisją Interwencji i Praworządności NSZZ «Solidarność», został wybrany do Prezydium NSZZ «Solidarność» Zarządu Regionu Mazowsze, a następnie do Komisji Krajowej. Współorganizował podziemne Radio «Solidarność». Więziony od 1982 do 1984, był sądzony w procesach twórców Radia «Solidarność» i KSS «KOR».

Organizował I Międzynarodową Konferencję Praw Człowieka w Krakowie [1988] i II w Leningradzie [1990].

W I i II kadencji Senatu RP przewodniczył Komisji Praw Człowieka i Praworządności.

Bezpartyjny.

Żona Zofia jest dyrektorem Biura Interwencji Kancelarii Senatu; córka Agnieszka pracuje jako dziennikarka.